

Сценарій свята останнього дзвоника

*Розробка заступника директора з виховної роботи
загальноосвітньої школи I-III ступенів № 2 м. Буриштина
Льницького Івана Миколайовича*

(На фоні музики звучать слова. За кулісами.)

В далину на останніх крижинах
Відпливає травнева пора.
Задивилась моя Україна
У блакитне свічадо Дніпра.
На світанку вишнева хмаринка
Білим цвітом закутала сад.
Задивилась моя Україна
В чисті очі своїх немовлят.
Легко кинула ніч горобина,
Блискавицю в гніздо солов'ю.
Задивилась моя Україна
В насторожену душу мою.
Україно, в щоденнім привіті
Слаблю небо твоє голубе,
Щоб не скривдив ніхто у світі
Ні Дніпра, ні дітей, ні тебе.

(Музика лунає голосніше. До мікрофона підходять ведучі.)

Вед.1 Увага, школо! Мить ця особлива,
Останній дзвоник – дійсно свято з свят!
Хвилюються випускники щасливі,
Бо зараз починають свій парад!

Вед.2 Ну, от і все. Останній день і мить.
Остання зустріч, погляди зріднілі.
Душа болить, сльоза в очах тремтить –
Учнівські роки в вирій відлетіли.

Вед.1 Намагаємось згорнути у клубок
Щасливі зими, осені і весни.

А в підсумок: останній ваш урок,
Що ластівки із вирію принесли.

Вед.2 Ну от і все. Це та остання мить,
Яку ніхто у гості не чекає.
До нас вона розлукою спішить
І нас усіх сьогодні розлучає.

Звучить музика.

Ведучий

Шановна шкільна родинно!

Ось і завершився ще один навчальний рік – рік напруженої праці.

Сьогодні по всій країні пролунає останній дзвоник. Це – свято прощання зі школою наших випускників, учнів 11-х класів. Сьогодні вони – в центрі нашої уваги, нашої любові, як наша надія, наша гордість і сподівання. Це для них, це на їхню честь ми зібрались сьогодні на свято, на останню шкільну лінійку в їхньому житті.

Вед.1 Все має свій кінець і свій початок,
І все ж дивують нас чарівники-роки:
Як із маленьких хлопчиків й дівчаток
Так швидко вирости випускники?

Вед.2 Скільки теплих слів привіту
Хочеться для вас сказати.

Скільки щастя, скільки сонця
Вам у руки, в руки дати.

Ведучий

На святкову лінійку запрошуються випускники одинадцятикласники на чолі із класними керівниками.

Вед.1 Яка хвилина! Зупинися час!

Йде одинадцятий найголовніший клас!

(Звучить фонограма вальсу „Когда уйдем со школьного двора”)

На порозі батьки тримають рушники, у вигляді арки, через арку проходять випускники з класними керівниками.

Ведучий зачитує прізвища та імена.

Урочиста лінійка з нагоди свята Останнього дзвоника оголошується відкритою. Право підняти державний прапор України надається випускникам школи:

1.

2.

Школа, струнко! Рівняння на прапор! (Звучить гімн.)

Щороку, даючи пугівку в життя випускникам школи, ми звертаємо свій погляд на нашого пророка – Т.Г.Шевченка, надіючись на те, що кожен з вас буде таким же патріотом рідної землі, гідним послідовником Великого Кобзаря.

Право покласти квіти до пам'ятника Т.Г.Шевченка надається випускникам школи:

1.

2.

(Звучить фонограма)

Вед.2 Останній дзвоник - незабутнє свято,
Мов спомин про шкільний веселий час...

І, як завжди, гостей у нас багато,

Здається зараз весь район у нас!

Ведучий

Сьогодні на нашому святі присутні гості:

1.

2.

Вед.1 Все, щоб ми не робили

Так важливо почати

Ми директору школи

Звикли справу цю доручати.

Ведучий

До слова запрошується директор школи _____

(Виступ)

Вед.2 Всі сьогодні поздоровляють випускників...(пауза)

Вед.1 Маріє, що з тобою?

Вед.2 Колю, ти знаєш, (дивиться весь час в одну сторону) я думала, що чудеса бувають тільки під Новий рік! А тут...

Вед.1 Маріє, ти що? Які чудеса в таку жару? Тобі погано? В тебе сонячний напад?

Вед.2 Та подивись же сам! Ось там. До нас хтось прийшов.

(Звучить казкова мелодія.)

З вулиці йде Печкін. (Одягнутий як слід.)

Печкін Добрий день! Це я – листоноша Печкін. І я приніс вам замітку, вірніше листа, вірніше поздоровлення. Це ви тут випускники?

Вед.1 Та ні, ми, ми просто ведучі свята Останнього дзвоника.

Печкін Ну-у-у, тоді я вам не віддам.

Вед.2 (Здивовано.) А це чому?

Печкін А у вас документів нема!

Вед.1 Як це нема?(показує на випускників)Ось вони вже закінчили школу і скоро одержать свій документ про освіту.

Печкін Так і бути, віддам я вам листа.

Вед.2 А скажіть, будь ласка, шановний, що це за лист, від кого він.

(Печкін шукає в рюкзаку листа і дає ведучим.)

Печкін Ось, найшов, читайте,будь ласка.

Вед.1 (Читає, що пише на конверті)кому:

Випускникам 20__ року, _____ школи

Від кого: від випускників _____ школи 20__ року.

Вед.2 Шановні наші одинадцятикласники. Підійдіть, будь ласка, сюди і зачитайте вітання, які адресовані вам від наших випускників минулого року.

Вед.1 Дуже приємно, що наші учні про нас пам'ятають.

(По одному з кожного класу виходять і зачитують листа)

Лист

Наші дорослі любі друзі!

Настав нарешті рубіж вашого шкільного життя. Сьогодні пролунає для вас останній дзвінок – такий бентежний, такий незабутній. Він залишить у минулому дитинство, школу, безтурботність, усе найперше і найкраще. Ви ступаєте у самостійне і таємниче життя, сповнене радощів та тривоги.

Все залежатиме тільки від ваших знань, зусиль та прагнень, бажань перемогти та здолати свої вершини. Друзі, радійте життю, поспішайте творити добро, тримайтеся з гідністю за всіляких обставин. Хай на вашому життєвому рушнику пломеніють квіти радості, любові, злагоди і миру. Хай щастить вам у житті! Хай береже вас Господь!

Дні шкільного будення, думки, сподівання –
Швидкоплинного часу невпинний рушій...
Той хто дзвоник травневий почує востаннє,
Особливе відлуння відчує в душі.
Це чуття неодмінно відчуємо ми ще,
Адже як ти про вічність думки не жени –
Ми лише піднялися на сходинку вище,
Ну а ви закінчили свій рік випускний.
У добру путь, друзі!

З повагою випускники 20__ року.
(Дівчата до Печкіна)

Щиро Вам дякуємо!

Печкін Ой затримався я у вас. До побачення! Щастя Вам випускники! *(Йде геть)*

(Дівчата беруть свого листа і стають на своє місце.)

(Звучить мелодія „Вчать у школі”)

Вед.2 Прожито останній навчальний день за шкільною партою. Та я впевнена, що кожен з вас пам’ятає той далекий ранок, коли ви – хто з радістю, хто зі сльозами на очах та страхом перед невідомим – вперше прийшли до гарної світлої будівлі під назвою „Школа”. І на порозі вас зустріла вона – ваша перша вчителька.

Вед.1 Вона вела вас, малюків, за руки

стежиною, що йшла від „Букваря”,

Щоб негасимо сяєвом науки

В житті завжди вас кликала зоря.

Ведучий

До слова запрошуємо першу вчительку _____

Виступ

Знову звучить мелодія „Букви в зошиті писать”

Виходить перший клас.

1-ий Весна багата безліччю дивин,

Але яких не знаємо зарані...

Навчальний рік скінчився ще один!

Для нас - він перший, а для вас – останній.

2-ий І щоб не загубились ви

У лабіринтах майбуття,

До вас звертають першокласники

Своє повчальне напуття.

3-ій Хоч, може, і загнули круто ми,

Та все ж вам мусимо сказати:

Ми всі з вас приклад брати будемо

Що з вас, крім прикладу, ще взяти?

4-ий Нам треба добре потрудитися,

Аби без зайвих обіцянь,

Як _____ на відмінно вчитися, як _____ прагнути до знань.

5-ий Щоб закінчили, як замислили,

Ви цей важкий останній рік,

Ми вже до випускного іспиту

Шпаргалки маємо для всіх!

6-ий Додати ніби нема чого,

Лиш побажаємо всерйоз -

Щоб стати тими, ким призначено,

Обов’язково вам вдалось!

7-ий За все уперше треба братись...

Нелегко в першій класі жить!

І вперше можна закохатись,

І двійку першу заробить.

8-ий А я уже не переймаюсь,

Як охопити все і враз,-

Для академіків писались,

Мабуть шкільні програми в нас.

9-ий Щораз нові книжки, поради,

Учнівські зшитки тут і там...

Ну не пишійть вже, Бога ради,

Нових додатків до програм!

10-ий На останній ваш урок

Продзвенить незвичний цей дзвінок.

Вам бажає перший клас:

В святковий день, у добрий час!

Нехай ці маленькі дзвіночки відлунюють у ваших серцях дзвоном шкільних чудових років.

(Звучить мелодія. Першокласники вручають дзвоники-незабудки випускникам.)

Вед.2 Чому ж, учителю, ти посмутнів,

Ховаєш сльози, щоб ніхто не бачив?

Ти ж нас терпляче у цей день привів,

Шляхи в майбутнє зорями позначив.

Така вже доля, вчителю, твоя -

Зустрітись, аби згодом попрощатись.

Із серця в серце перелить добро,

Й учителем навіки залишатись.

Вед.1 Вже наступний день всіх кличе,

І поведе куди він завтра нас?

І зацемить чекання на обличчі,

І вже звучить шкільний прощальний вальс.

(Дівчата мають співати. Випускники запрошують до танцю вчителів.)

Ведучий

А зараз я хочу розповісти вам одну історію, яка сталася на небі...

Дитина спитала в Бога:

- Кажуть, що завтра пошлеш мене на землю, та як я житиму там, коли ще така маленька і немічна?

А Бог відповів:

- Твій ангел чекатиме тебе і опікуватиметься тобою.

Дитина знову спитала:

- Але скажи, тут на небі, я нічого не потребую, лише співати й сміятися, щоб бути щасливою.

Всевишній лагідно погладив дитину по голівці, промовив:

- Твій ангел співатиме тобі і сміятиметься з тобою. І ти відчуєш любов ангела і житимеш щасливіше.

Знову спитала дитина:

- Як же я зможу зрозуміти, що люди говоритимуть мені, коли я не знаю мови?

Бог сказав:

- Твій ангел казатиме тобі найкращі й найсолодші слова та з безкінечною терпеливістю вчитиме тебе говорити.

Дитина виявилась дуже допитливою і знову запитала:

- А що маю робити, коли захочу porozмовляти з Тобою?

Бог відповів:

- Твій ангел зложить твої рученята й навчить тебе молитися.

Дитину цікавить все, і в неї з'являється все більше запитань.

- Хто мене берегтиме?

- Твій ангел боронитиме тебе навіть своїм життям.

- Але ж мені буде сумно, бо більше не бачитиму Тебе.

Господь відповів:

- Твій ангел говоритиме тобі про мене й навчить тебе, як повернутися назад до мене, хоча я завжди буду біля тебе.

Тієї миті було дуже спокійно в небі й можна було почути голоси з землі, тож дитя швидко спитало:

- Боже, якщо я маю йти тепер, скажи мені, як зветься мій ангел.

Бог погладив дитину по голівці і глибокодумно сказав:

- Він зветься просто: (пауза) Мама.

Шановні батьки просимо Вас до слова.

(Звучить фонограма./про маму/)

Виступ

Вед.1 Наше свято скоро буде закінчуватися, а ми ще не надали слово головним героям нашого свята.

Вед.2 Отож, дорогі випускники підійдіть до мікрофонів.

Випускник1 У стінах школи ми росли й мужніли

Ми набирались сили від землі.

І завжди поряд з нами були

Порадники і друзі – вчителі.

Випускник2 Вертаючись з віддалених країн,

Після тривожних мандрів і розлуки,

Вклоняємося низько ми батькам своїм,

Цілуючи натруджені й ласкаві материнські руки.

Випускник1 Ми вам, молодшим, школу залишаємо,

Шануйте старших, в дружбі всі живіть.

Ви кращі будете за нас, ми знаємо

Та про любов на партах не пишіть.

Випускник2 Учїться добре і живіть чудово

Та не гуляйте у вечірній час.

Не бийте вікон, навіть випадково,

І час від часу згадуйте про нас.

Випускник1 Ми не часто приносимо квіти,

А сьогодні прийміть і повірте,

То не квіти, то наші серця,

Бо знаменна хвилина оця.

(Звучить пісня, випускники дарують вчителям квіти, незабудки, подарунок школі.)

Вед.1 Ну, от і все. Це та остання мить,

Яку ніхто у гості не чекає.

До нас вона розлукою спішить

І нас усіх сьогодні розлучає.

Вед.2 Візьміть з собою усмішку, бажання,

Візьміть на згадку мамине прощання.

І з ким би не були, то знайте лиш єдине,

Що ви є на Землі – Людина.

Вед.1 Ну от і все! Лінійка урочиста

Скінчиться зараз. І в останній раз

Дзвінкова пісня, радісна і чиста,

До глибини душі стривожить нас.

Ведучий

Право дати останній дзвоник надається учневі одинадцятого класу..., та учениці першого класу...

Лунає дзвоник

Вед.2 Затихнуть пісні - і почнеться урок

Урок, на який не подзвонить дзвінок.

За першу не сядете так, як завжди,

Учитель з журналом не зайде туди.

Вед.1 Урок цей для тебе, ти твердо зятя,

І перший й останній.

Він зветься (обоє разом) життям!

(Фонограма „ Мої батьки ”)

Ведучий

Ми запрошуємо на нашу шкільну лінійку батьків, які 11 років тому привели у стіни нашої школи найдорожче, що в них є...

Шановні батьки! Заведіть своїх дітей на останній шкільний урок і благословіть їх добірними зернами пшениці у у самостійний життєвий шлях.

Нехай вони проростуть у ваших серцях і душах доброю вихованістю, людяністю, любов'ю до рідної землі і свого народу. У добру путь!

Фонограма

(Двоє батьків при вході посипають пшеницею, а решта по двоє підходять до своїх дітей і заводять їх в школу.)